

Forhandlingen af et saadant Afstnit. Jeg troer, at I det er gaaet flere ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, at man faaer den Foreslilling, at, naar man nedsetter et Udvalg — jeg troer, at Udvalget her var paa 15 Medlemmer; — ved Finantslovens Behandling, og Betænkningen da foreligger saaledes, at der staaer at et „Mindretal“ og at et „Fleertal“ indstiller de og de Forslag, saa vilde det være en Forbring, som det ærede Thing med Rette kunde stille til Udvalget, at man fik at vide, af hvem dette „Mindretal“ og dette „Fleertal“ bestod; thi hvis et Fleertal f. Ex. bestod af 8, og Mindretallet af 7 Medlemmer, saa vilde Sagen aabenbart i mange Tilfælde stille sig noget anderledes, end det ellers vilde være Tilfældet. Den Dom, som vi maae fælde uden Hensyn til selve Sagen, som naturligviis ingen Andre kunne have det rette Indblik i end de, der have været med i Finantsudvalget, og paa hvis Ord vi i denne Henseende i mange Punkter maae stole, vil for os have et andet og bedre Grundlag, naar vi kunne see, af hvilke Medlemmer disse Fleertal og disse Mindretal bestaae. Det er kun denne ganske almindelige Bemærkning, jeg vilde henstille til Overveielse.

Ordføreren: Med Hensyn til den sidste Bemærkning, som det ærede Medlem nu fremsatte, skal jeg tillade mig at meddele, at det Spørgsmaal, han fremdrog, har været under meget dybtgaaende Forhandlinger i selve Finantsudvalget baade forrige Gang og denne Gang, og at man er kommen til det Resultat, at det var i Sagens egen Interesse med Hensyn til en uheldet Discussion af de enkelte Spørgsmaal, at Fleertallets og Mindretallets Navne ikke bleve opførte i Betænkningen eller paa Listen over Endringsforslagene. — Angaaende det Spørgsmaal, der er forhandlet med Hensyn til Revisionen, skal jeg tillade mig at udtale, at det har været Udvalgets Fleertal klart, at det ikke vilde være rigtigt at nedsette Summen, saaledes som Udvalgets Mindretal har foreslaaet. Det vil erindres, at denne Bevilling foreligger os fra en Lov, som blev vedtaget her for et Aar siden. Ved denne Lovs Vedtagelse blev det oplyst, at der var indført en ny Foranstaltning, den nemlig, at Regn-

staber, som hidtil havde været indsendte aarsviis eller kvartalsviis, herefter bleve indsendte maanedsviis og saaledes reviderede. Det var Regnstaber af meget bethdeligt Omfang og Antal, og det blev da indbrømmet, at, naar Arbeidet skulde kunne udføres, saa maatte der til have et extraordinært Tilskud i 2 Aar. Der er, saavidt jeg kan see, ikke fremsført Noget som helst til Begrundelse af, at man nu skulde stjerne anderledes om dette Punkt, idet den eneste Oplysning, som er fremkommen fra det ærede Mindretal, er den, at der ved det sidste Regnstabsaars Udløb kun var 74 ureviderede Regnstaber; men, mine Herrer! i mine Dine ere 74 ureviderede Regnstaber allerede et ikke ringe Tal, især naar man ikke veed Noget om, hvilket Omfang eller hvilken Betydning disse 74 Regnstaber have. Det kan altsaa meget godt være, at der slet ikke er nogen bestemt Anthyning af, at det vil lykkes at oparbejde den hele Regnstabsmasse i Løbet af indeværende Aar, og det er fuldkommen rigtigt og nødvendigt at blive staaende ved den Overenskomst, som man for et Aar siden gif ind paa. Jeg vil tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at denne Omgang til Maanedsregnstaber er en Foranstaltning, der ikke alene, som af flere ærede Talere fremhævet, er af Vigtighed og Interesse for Statsstjensenen, men tillige af meget stor Vigtighed for Statsborgerne; thi det er for en Statteghder af den største Vigtighed, at han snarest muligt bliver gjort opmærksom derpaa, hvis han har betalt urigtigt. Amtsforbalkeren er, hvis han har afkrævet ham et urigtigt Stattebeløb, ansvarlig, saavidt jeg huffer, i to Aar; men, hvis nu Revisionen først kommer længe efter, kan det være overordentlig vanskeligt og besværligt for en saadan Mand, at der bagefter bliver afkrævet ham Mere i Skat; det er derfor af den største Vigtighed for ham saa hurtigt som muligt at faae at vide, at det erlagte Stattebeløb ikke har været rigtigt, og altsaa er det af største Interesse for Statteghderne, at Revisionen skeer saa hurtig som muligt. — Det gjør mig meget ondt, at den høitagtede Finantsminister ikke har kunnet tiltræde Forslaget om en Reduction af Personalet i Statsgjældscontoiret. Jeg maa erklære mig fuldstændig enig med Ministeren i, at det er